

مثال حشن عروسی

^١ وَجَعَلَ يَسُوعُ بِكَلْمَهُمْ أَيْضًا يَأْمَنَالْقَائِلَاتِ^٢ يُشْبِهُ مَلْكُوتَ السَّمَاوَاتِ إِنْسَانًا مَلِكًا صَنَعَ عَرْسًا لِأَيْهِنَّ. وَأَرْسَلَ عَيْدَةً لِيَدْعُوا الْمَدْعُوَينَ إِلَى الْعَرْسِ فَلَمْ يُرِيدُوا أَنْ يَأْتُوا.^٣ فَأَرْسَلَ أَيْضًا عَيْدَةً أَخْرِينَ قَائِلَاتِ^٤ قُولُوا لِلْمَدْعُوِينَ: هُوَدًا عَدَائِي أَغَدَدُهُ، نِيزَانِي وَمُسْتَقَانِي قَدْ دُبِحَتْ وَكُلَّ شَيْءٍ مَعْدَدٌ تَعَالَوْا إِلَى الْعَرْسِ. وَلَكِنَّهُمْ تَهَاوُنُوا وَمَصَوْا، وَاحِدٌ إِلَى حَفْلِهِ وَاحِدٌ إِلَى تَحْارِبِهِ، وَالْبَاقُونَ أَمْسَكُوا عَيْدَةً وَسَمْتُهُمْ وَقَتْلُوهُمْ^٥ فَلَمَا سَمِعَ الْمَلِكُ عَصَبَ وَأَرْسَلَ جُنُودَهُ وَأَهْلَكَ أُولَئِكَ الْفَالِتِلِينَ وَأَخْرَقَ مَدِسَتِهِمْ.^٦ ثُمَّ قَالَ لِعَيْدِيهِ: أَمَّا الْعَرْسُ فَمُسْتَعِدٌ وَأَمَا الْمَدْعُوَونَ فَلَمْ يَكُنُوا مُسْتَحِقِينَ.^٧ فَادْهَبُوا إِلَى مَفَارِقِ الطَّرِيقِ وَكُلُّ مَنْ وَجَذِمُوهُ فَادْعُوهُ إِلَى الْعَرْسِ.^٨ فَخَرَجَ أُولَئِكَ الْعَيْدَ إِلَى الطَّرِيقِ وَجَمَعُوهُ كُلُّ الَّذِينَ وَجَدُوهُمْ، أَسْتَرَارًا وَصَالِحِينَ، قَامِلًا الْعَرْسُ مِنَ الْمُتَنَبِّئِينَ.^٩ فَلَمَّا دَخَلَ الْمَلِكُ لِتَنْظُرِ الْمُكْتَبِينَ رَأَى هُنَاكَ إِنْسَانًا لَمْ يَكُنْ لِأَيْسًا لِيَاسِنِ الْعَرْسِ، فَقَالَ لَهُ: يَا صَاحِبُ، كَيْفَ دَخَلْتَ إِلَى هُنَاكَ وَلَيْسَ عَلَيْكَ لِيَاسِنُ الْعَرْسِ؟ فَسَكَتْ.^{١٠} حِينَئِذٍ قَالَ الْمَلِكُ لِلْخُدَّاجَاتِ: ارْتِبُطُوا رِجْلَيْهِ وَيَدَيْهِ وَخُدُودَهُ وَاطْرُوحُهُ فِي الظُّلْمَةِ الْحَارِجَيَّةِ، هُنَاكَ يَكُونُ الْبُكَاءُ وَصَرِيرُ الْأَسْنَانِ.^{١١} لَآنَّ كَثِيرِينَ يُدْعَوْنَ وَقَلِيلِينَ يُسْتَحْبُونَ.

ضربيبة قيصر

^{١٥} حِينَئِذٍ دَهَبَ الْفَرِيسِيُّونَ وَسَارُوا لِكَيْ يَصْطَادُوهُ بِكَلْمَهِ.^{١٦} فَأَرْسَلُوا إِلَيْهِ تَلَاهِيدُهُمْ مَعَ الْهِبُرُودُسِيِّينَ قَائِلِينَ: يَا مُعْلَمُ، تَعْلَمُ أَنَّكَ صَارِقٌ وَتُعْلِمُ طَرِيقَ اللَّهِ بِالْحَقِّ وَلَا تُبَالِي بِأَحَدٍ لَأَنَّكَ لَا تَنْتَظِرُ إِلَى وُجُوهِ النَّاسِ، فَقُلْ لَنَا مَاذا تَنْطَلُ^{١٧}: أَيْجُورُ أَنْ تُعْطِي جِزْيَةً لِقِيَصَرَ أَمْ لَا؟ فَعَلِمَ يَسُوعُ خَيْرَهُمْ وَقَالَ: لَمَاذا تُجْرِيَنِي، يَا مُرَاوِونَ؟^{١٩} أَرْوِينِي مُعَالَمَةً الْجِرَيَةَ. فَقَدَّمُوا لَهُ دِسَارًا.^{٢٠} فَقَالَ لَهُمْ: لَمَنْ هَذِهِ الصُّورَةُ وَالْكِتَابَةُ؟^{٢١} فَأَلَوَّا لَهُ: لِقِيَصَرَ، فَقَالَ لَهُمْ: أَغْطُوا إِذَا مَا لِقِيَصَرَ لِقِيَصَرَ وَقَالَ لِلَّهِ لِلَّهِ، فَلَمَا سَمِعُوهُ تَعَجَّبُوا وَتَرَكُوهُ وَمَصَوْا.

قيامة الأموات

^{٢٣} فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ جَاءَ إِلَيْهِ صَدُوقِيُّونَ، الَّذِينَ يَقُولُونَ لَيْسَ قِيَامَةً، فَسَأَلُوهُ قَائِلِينَ: يَا مُعْلَمُ، قَالَ مُوسَى: إِنْ مَاتَ أَحَدٌ وَلَيْسَ لَهُ أَوْلَادٌ يَتَرَوَّجُ أَخْوَهُ بِإِمْرَأَتِهِ وَيُقْمِمُ سَسْلًا لِأَخِيهِ.^{٢٤} فَكَانَ عِنْدَنَا سَعْيَةٌ إِحْوَةٌ وَتَرَقَّ الْأَوْلَى وَمَاتَ، وَإِذَا لَمْ يَكُنْ لَهُ سَلْلٌ تَرَكَ امْرَأَتَهُ لِأَخِيهِ، وَكَذَلِكَ

^١ وَعِيسَى تَوَجَّهَ نَمُودَهُ، بازَ بِهِ مَنَّهَا ايشانَ رَا خطابَ كرده، گفت: ملکوت آسمان پادشاهی را ماند که برای پسر خوبیش عروسی کرد.^٢ وَ غلامان خود را فرستاد تا دعوتشدگان را به عروسی بخوانند و نخواستند بیانید. باز غلامان دیگر روانه نموده، فرمود: دعوتشدگان را بگویید که: اینک، خوان خود را راحاضر ساخته ام و گاوان و پروارهای من کشته شده و همه چیز آماده است، به عروسی بیانید.^٥ ولی ايشان بیاعتنای نموده، راه خود را گرفتند، یکی به مزرعه خود و دیگری به تجارت خوبیش رفت. و دیگران غلامان او را گرفته، دشنام داده، کشتد. پادشاه چون شنید، غصب نموده، لشکریان خود را فرستاده، آن قاتلان را به قتل رسانید و شهر ايشان را بسوخت.^٨ انگاه غلامان خود را فرمود: عروسی حاضر است؛ لیکن دعوت شدگان لیاقت نداشتند.^٩ الان به شوارع عاشه بروید و هر که را بیانید به عروسی بطلیبید.^{١٠} پس آن غلامان به سر راهها رفته، نیک و بد هر که را یافتد جمع کردند، چنانکه خانه عروسی از مجلسیان مملو گشت. انگاه پادشاه بجهت دیدن اهل مجلس داخل شده، شخصی را در آنجا دید که جامه عروسی در بر ندارد.^{١٢} بدو گفت: ای عزیز، چطور در اینجا آمدی و حال آنکه جامه عروسی در بر نداری؟ او خاموش شد.^{١٣} انگاه پادشاه خادمان خود را فرمود: این شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و فشار دندان باشد. زیرا طلبیدگان بسیارند و برگزیدگان کم.

ماليات به قيصر

^{١٥} پس فریسان رفته، شورا نمودند که چطور او را در گفتگو گرفتار سازند.^{١٦} و شاگردان خود را با هیرودیان نزد وی فرستاده، گفتند: استاد، می‌دانیم که صادق هستی و طریق خدا را به راستی تعلیم می‌نمایی و از کسی باک نداری زیرا که به ظاهر خلق نمی‌نگری.^{١٧} پس به ما بگو رأی تو چیست: آیا جزیه دادن به قيصر رواست یا نه؟^{١٨} عیسی شرارت ايشان را درک کرده، گفت: ای ریاکاران، چرا مرا تحریه می‌کنید؟^{١٩} سکه جزیه را به من بنمایید. ايشان دیناری نزد وی آوردند.^{٢٠} بدیشان گفت: این صورت و رقم از

الثاني والثالث إلى السبعة. ²⁷ وأخر الكل مات المرأة أيضا. ²⁸ وفي القيامة لم من من السبعة تكون روحه؟ فلأنها كانت للجمع. فأجاب يسوع وقال لهم: تصليون إذ لا تعرفون الكتب ولا قوة الله. لأنهم في القيامة لا يرثون ولا يتذمرون بل يكعون كملائكة الله في السماء. ³¹ وأما من جهة قيمة الأمواط أقام قرائهم ما قبل لكم من قبل الله القائل: أنا الله إبراهيم وإله إسحاق وإله يعقوب؟ ³² ليس الله إله أموات بل الله أحياء. ³³ فلما سمع الجميع بعثوا من تعليمه.

الوصيّة العظيمى

أما القرسبيون فلما سمعوا الله أباكم الصدوقين اجتمعوا معاً، وسأله واحد منهم، وهو ناموسى، ليُجزِّيه: يا معلم، آية وصيّة هي العظيمى في الثاموس؟ ³⁶ فقال له يسوع: تُحبَّ الرَّبَّ إلهك من كل قلبك ومين كل نفسك ومن كل فكري، ³⁸ هذه هي الوصيّة الأولى والعظيمة، ³⁹ والثانية منها: تُحبَّ قريتك كنفسك. ⁴⁰ يهابين الوصيّين يتعلق الثاموس كله والأبياء.

المسيح سيد داود الملك

وفيما كان القرسبيون مجتمعين سألهم يسوع قائلاً: ماذَا طئنون في المسيح؟ ابن من هو؟ قالوا له: ابن داود. ⁴³ قال لهم: فكيف يدعوه داود بالروح ربنا قائلاً: ⁴⁴ قال الرَّبُّ لِرَبِّي: أجلس عن يميني حتى أضع أعداءك موطئاً لقدمك؟ ⁴⁵ فلن كان داود يدعوه ربنا فكيف يكون ابنه؟ ⁴⁶ فلم يستطع أحد أن يحيي بكلمة، ومن ذلك اليوم لم يجسر أحد أن يسأله بتة.

آن كيس؟ ²¹ بدو گفتند: از آن قیصر. بدیشان گفت: مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا! ²² چون ایشان شنیدند، متعجب شدند و او را واگذارده، برفتند.

قیام مردگان

²³ و در همان روز، صدوقیان که منکر قیامت هستند نزد او آمد، سؤال نموده، ²⁴ گفتند: ای استاد، موسی گفت: اگر کسی بی اولاد بمیرد، می باید برادرش زن او را نکاح کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید. باری در میان ما هفت برادر بودند که اول زنی گرفته، بمرد و ²⁶ چون اولادی نداشت زن را به برادر خود ترک کرد. ²⁷ همچنین دومن و سومین تا هفتمین. و آخر از همه آن زن نیز مرد. ²⁸ پس او در قیامت، زن کدام یک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند؟ ²⁹ عیسی در جواب ایشان گفت: گمراه هستید از این رو که کتاب و قوت خدا را در نیافته اید، ³⁰ زیرا که در قیامت، نه نکاح می کنند و نه نکاح کرده می شوند، بلکه مثل ملائکه خدا در آسمان می باشند. ³¹ اما درباره قیامت مردگان، آیا نخوانده اید کلامی را که خدا به شما گفته است: ³² من هستم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زندگان است. ³³ و آن گروه چون شنیدند، از تعلیم وی متحیر شدند.

حكم اعظم

اما چون فریسیان شنیدند که صدوقیان را مجاب نموده است، با هم جمع شدند. ³⁵ و یکی از ایشان که فقیه بود، از وی به طریق امتحان سؤال کرده، گفت: ³⁶ ای استاد، کدام حکم در شریعت بزرگتر است؟ ³⁷ عیسی وی را گفت: اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما. ³⁸ این است حکم اول و اعظم. ³⁹ و دوم مثل آن است: یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. بدین دو حکم، تمام تورات و صحف انبیا متعلق است.

عیسی خداوند داود

⁴¹ و چون فریسیان جمع بودند، عیسی از ایشان پرسیده، ⁴² گفت: درباره مسیح چه گمان می بردی؟ او پسر کیست؟ بدو گفتند: پسر داود. ایشان را گفت، پس چطور داود در روح، او را خداوند می خواند؟

چنانکه می‌گوید:⁴⁴ خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنان تو را پایاندار تو سازم.⁴⁵ پس هرگاهداود او را خداوند می‌خواهد، چگونه پرسش می‌باشد?⁴⁶ و هیچ‌کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آن روز دیگر جرأت سؤال کردن از او نمود.